באלו בני מעיים אמרו בקורקבן בלב ובכבד · אבל ריאה לא תשיב כדתמרינן לקמן (דף מו:) דאין ריאה לעוף לא ליכפל ולא ליחמר ואף על גב דמסיק דחזקיה לגמרי דאין ריאה לעוף לא ליכפל מקום הוא אמת כדאמר רב בגילא דחוטרא אמר רב שיזבי הני אווזי דידן בעוף של מים דמיין: נפלה לאור: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן יהושע "שיעור ירוקתן כשיעור נקובתן מה נקובתן במשהו אף ירוקתן במשהו, בעא מיניה רב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי מריב"ל הוריקה כבד כנגד בני מעיים מהו? אמר ליה טרפה, ולא יהא אלא ניטלה? אמר רבא כיון שהוריקה כבד כנגד בני מעיים בידוע שנפלה לאור ונחמרו בני מעיים וטרפה: ליב"ל היא ליה ההיא תרנגולת שדריה לקמיה דר' אלעזר הקפר בריבי, א"ל ירוקין הוו? ואכשרה והאנן תנן ירוקין פסולין? לא אמרו ירוקין פסולין אלא בקורקבן בלב ובכבד תניא נמי הכי באלו בני מעיים אמרו בקורקבן בלב ובכבד רבי יצחק בר יוסף הוה ליה ההוא תרנגולתא שדרה לקמיה דרבי אבהו וא"ל אדומין הוו? וטרפה, והאנן תנן אדומין כשרים? אמר ליה אדומין שהוריקו וירוקין שהאדימו טרפה לא אמרו אדומין כשרים אלא בלב בקורקבן ובכבד. אמר רב שמואל בר חייא אמר רבי מני אדומין שהוריקו ושלקן וחזרו והאדימו כשרין, מאי טעמא? קוטרא עייל בהו, אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נאמר אדומין שלא הוריקו ושלקן והוריקו טרפה מאי טעמא? איגלאי בהתיידו, אמר רב אשי הלכך לא ליכול אינש אלא בשלקא, ולא היא, אחזוקי ריעותא לא מחזקינן: דרסה וטרפה בכותל: "א"ר אלעזר בן אנטיגנוס משום רבי אלעזר בר' ינאי אחת זו ואחת זו צריכה בדיקה: **מתני'** ואלו כשרות בעוף ניקבה הגרגרת או שנסדקה, הבתה חולדה על ראשה מקום שאינו עושה אותה טרפה ניקב הזפק רבי אומר אפילו ניטל יצאו בני מעיה ולא ניקבו, נשתברו גפיה, נשתברו רגליה, נמלטו כנפיה *רבי יהודה אומר אם נטלה הנוצה פסולה: **גמ'** תנו רבנן מעשה ברבי סימאי ורבי צדוק שהלכו לעבר שנה בלוד ושבתו באונו והורו בטרפות כרבי בזפק איבעיא להו הורו בטלפות לאיסורא כרבי בזפק להתירא או בטלמא הורו בטרפות להתירא כרבי בזפק, אבל כרבי בזפק לא סבירא להו? תיקו. אמר רבה ואיתימא רבי יהושע בן לוי "גנו של זפק נידון כושט, היכא? אמר רב ביבי בר אביי "כל שנמתח עמו": יוצאו בני מעיה: אמר רבי שמואל בר רב יצחק "לא שנו אלא שלא היפך בהן אבל היפך בהן טרפה. דכתיב "הוא עשך ויכוננך" מלמד שברא הקב"ה כוננויות באדם שאם נהפך אחת מהן אינו יכול לחיות תניא היה רבי מאיר אומר "הוא עשך ויכוננך" כרכא דכולה ביה: ממנו כהניו, ממנו נביאיו, ממנו שריו, ממנו מלכיו שנאמר "ממנו פנה ממנו יתד וגו'" ההוא ארמאה דחזייה לההוא גברא דנפל מאיגרא לארעא, פקעיה כרסיה ונפוק מעייניה, אתייה לבריה ושרטיה קמיה באורזות

*במיה · מוציא כל המוח מן הקרום דרך פיה כמו שהיא יורדת לתוך הדרה וממלא הקרום מים ואם יוצא דרך המכה ח) בידוע שמיקב הקרום ל"ל מכנים בנקב העצם מים ומוחר ומוציאו ומוציא אם נהלכנו בידוע שנתערב המוח בהם: בגילא דחוטרא · כדפרישית תורה אור במסמר: אווזי דידן · האוזל ותמיד הן במים: שיעור ירוקתן · מחמת האור: הוריקה כבד כנגד בני מעיים. רלאה אחד של כבד תלוי כנגד בני מעיין ורלאה אחד למעלה: תלא מעלה · הא אמרן (נעיל דף נד:) ניטל הכבד כשר: בריבי · גדול שבדורו: ירוקים הוו · הדקים: אדומין הוו · הדקין והן רגילין להיות ירוקין ומרקה: אדומין שהוריקו לב וקורקבן שהן תמיד אדומין נפסלין אם הוריקו אבל ירוקין כגון דקין נפסלין בהאדמה: לא אמרו אדומין כשרין אלא בלב וקורקבן ובכבד · שדרכן להיות אדומין: קוטרא עייל בהו · מעיקרא ועכשיו הלך ממחת המים הרותמים: איגלאי בהתייהו · מרפתן דודאי נחמרו: הלכך · כיון דאמרן דזיעמין דמגלי ריעותייהו כי שליק להו: לא ליכול אינש · עוף שנפל לאור אלא בשליקה: לא מחזקינן · ואיכא דלא מיכר ריעותא בהדיא לא מרפינן לה אא"כ מיתרמי דשליק לה וחזי ריעותא: צריכה בדיקה · אע"פ שאתה מעתה לעתה דשמת נשברה הגדרה ונפסק המוח: **מתני'** הזפק · ג) (לל"ס) שהאוכל נקבן שם: גפיה · עצמות הכנפים: נשתברו רגליה · מן הארכובה ולמטה לא תפילו למעלה ולא יצא העצם לחוץ אבל יצא לחוץ תנן בבהמה המקשה (לקמן מו:) דהוי טרפה: נמרטו כנפיה · הייט טלה גדולה שעל כל גופה פעומ"ם בלעז · טלה היא הדקה הסמוכה לבשר שאין לה קנים ובלע"ז מל"ש: **גמ'** ונבנו באלו · יום שבת שבתו שם: איבעיא להו · תרתי הוראות הוו והכי קאמר הורו (ב) בטרפות לאיסורא כדתנן בסנהדרין (דף נג:) והאכילה רבי מרפון לכלבים, ולרבי בזפק נמי איתרא דאפילו ניטל, או בטלמא הורו בטרפות להתירא כרבי בזפק · ולהו: ה"ג הורו בטרפות לאיסורא וכרבי בזפק להתירא או דלמא הורו בטרפות להתירא כרבי בזפק לא סבירא להו: נידון כושט · בנקב משהו: כל שנמתח עמו · ממקום שהוא מתחיל לימשך לגד הושט להיות מילר והולך: עמו · עם הושט: נמתח · נמשך דהייט מן המילר ולמעלה דדאמרינן (נעיל דף מט:) גבי מוח "כל זמן שבגולגולת נידון כמוח התחיל לימשך נידון כמוח אלמא מקום מלר קרי מציכה: היפך בהן · כשהכניסן לתוכו היפך עליהן לתחתיתו או ג) עגולה זו למעלה מכמות שהיתה שהחליף זו למעלה וזו למטה: טנויות · לשון ואת כנ (שמות לח) שברא להם בסים לשב עליו ואם ירדו מבסיסן שוב אין מתיישבים: כרכא דכולא ביה · כדי שהכל בו ועל כנסת ישראל נאמר שכל מושליהן מהן ולא מעט אחר: מעייניה · מעיו: ונחמיה קמיה · כדי שיתאגם וימשך מעיו אליו: לבריה · של זה הנופל: [ביום לה. ע"ב]

[ע"ב]

[ע"ב]

[